

ŽIVLJENJE

JE EDINA

PRAVA PESEM

O NAS

Naše žene in matere že vrsto let obiskujejo bralni študijski krožek. Vsak četrtek večer je bil rezerviran za to. Neodložljivo rezerviran! Mi pa smo se po malem muzali in norčevali iz tega, saj smo na njihove krožke gledali kot na izgovor za babji klepet, ki so mu DALE samo malo imenitnejše ime.

Če bi brale ljubezenske romane, bi morda še verjeli, ampak baje so brale pesmi. Dajte no, kdo pa bere pesmi... In baje so lahko cele ure razpravljale o eni sami pesmi... Verjeli bi, da lahko razpravljajo o sosedih, o novi obleki, o kakšnem receptu za pito, ampak o pesmi, tega pa nismo verjeli.

Prišla je korona, prepoved druženja, delo od doma. Naše ženske so se ob četrtek preselile za računalnike in nadaljevale svoje dolge klepete. Potem pa je prišlo njihovo provokativno vabilo na bralni študijski krožek. To je bil čas, ko ob večerih doma nismo imeli kaj početi in smo se doma že vsi naveličali drug drugega, zato smo si rekli: »Pa se dajmo še mi dobiti na zumu in malo pokrožkati«.

Tako se je začelo. Ko smo se prvič slišali, nismo vedeli, kako bo to izgledalo, vsi pa smo bili prepričani, da pesmi zagotovo ne bomo brali. Pa smo jih. Prvič samo eno, a smo o njej razpravljali do polnoči. Ko smo se dobili čez en teden, je mentorica pripravila novo pesem, a mi smo se vrnili k tisti pesmi iz prvega srečanja. Vsi smo namreč med tednom še naprej razmišljali o njej, prihajali do novih pogledov, se spraševali o moškem egu in o krizi srednjih let. Z isto pesmijo smo potem nadaljevali še na tretjem srečanju. Takrat pa so se celo naše žene, redne bralke poezije, začele spraševati, če je možno o eni sami pesmi razpravljati tri tedne.

Tako je nastal naš krožek. Pred krožkom se člani večinoma nismo niti poznali. Bili smo precej raznolika skupina, različni po poklicih, po starosti, po življenjskih izkušnjah, torej takšni, ki najbrž sicer nikoli ne bi prišli skupaj. V začetku smo zaradi korona dolgočasje želeli samo malo poklepetati, potem nas je pa potegnilo; brali smo, se pogovarjali, diskutirali...Začeli smo tudi sami iskati zanimive pesmi in zanimive avtorje.

Vsakič je eden od članov vodil srečanje. Ta je izbral pesem, nam jo prebral, potem pa smo se pogovarjali o njej. Na koncu enega srečanja, ko smo se že cel večer pogovarjali o neki pesmi, je nekdo vprašal, čigava je ta pesem. Najprej je bilo malo tiho, potem pa smo slišali tih in plašen: »Moja je.« In potem je sledila dolga tišina...

To je bila prva NAŠA pesem. Počasi smo se opogumili tudi drugi. Strahoma smo na srečanju prebrali kakšen svoj zapis, rekli smo, da se samo malo hecamo, bali smo se posmeha. Pa ga ni bilo nikoli; vse naše pesmi so nosile globoka sporočila.

Tudi ko smo s krožkom formalno zaključili, smo nadaljevali...še vedno se slišimo vsak četrtek in si kaj povemo, kaj preberemo, skupaj razmišljamo o sebi, ali pa preprosto SMO SKUPAJ.

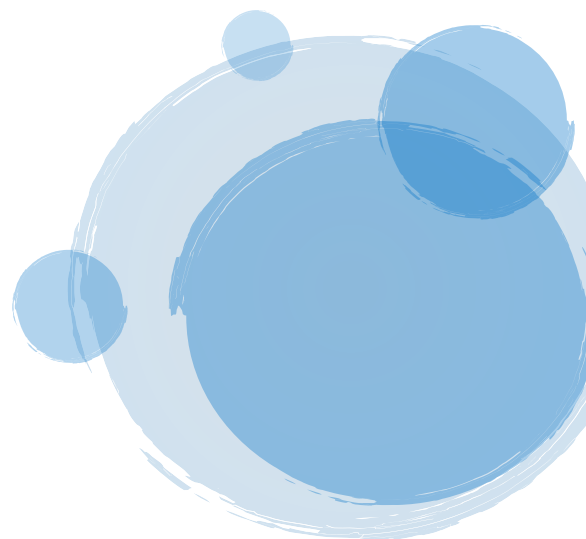
Drage žene,
ljube mame,

odstrle ste nam nov svet,

v nas ste našle nekaj,

za kar sploh nismo vedeli,

da imamo.

ŽIVLJENJE JE EDINA PRAVA PESEM

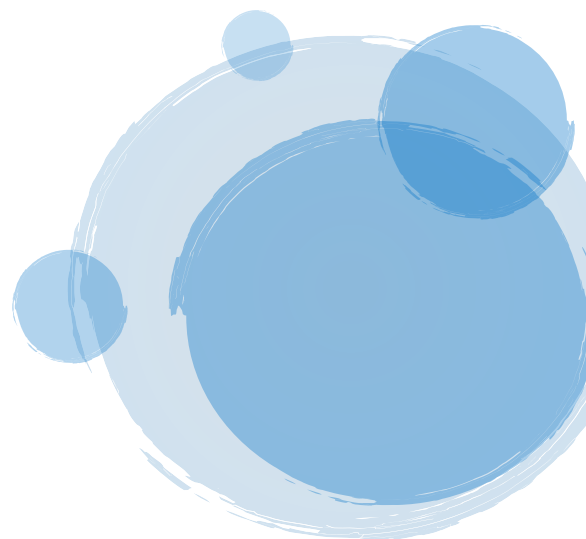
Da bi jaz napisal pesem.?

Dajte no, jaz ne znam pisati pesmi.

Znam pa živeti.

Torej pišem pesmi že štirideset let.

Samo na papir jih še nisem prenesel.

RECEPT ZA SREČO

Dolgo sem iskal recept za srečno življenje.

Denar.

Hiša.

Avto.

Še boljši avto.

Dobro plačana služba.

Še bolj dobro plačana služba.

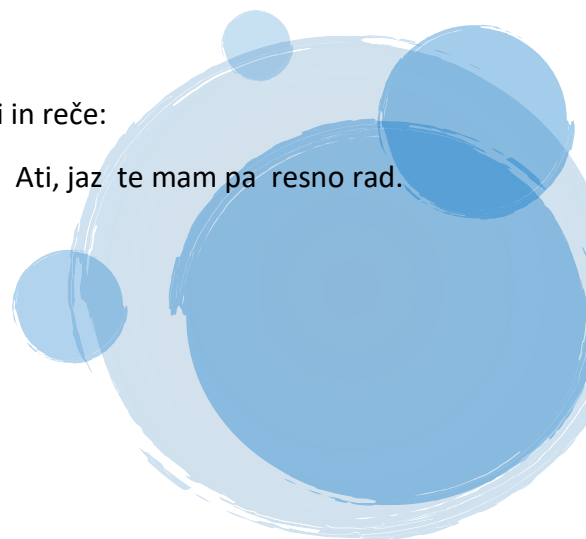
Lepa žena.

Lepša ljubica.

PRAZNINA. SAMOTA.

Sreča je, ko me sinek prime za roko, caplja ob meni in reče:

Ati, jaz te mam pa resno rad.

MOŠKI PRI ŠESTDESETIH

Sem še mlad?

Sem še lep?

Sem še privlačen?

So moje mišice še napete?

Je moj trebuh še raven in napet?

Ne, a ni pomembno.

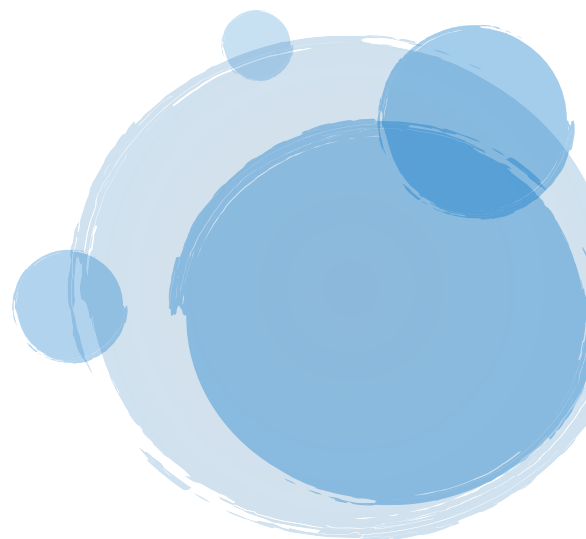
Vem več,

znam več,

cenim bolj,

ljubim bolj.

To je pomembno!

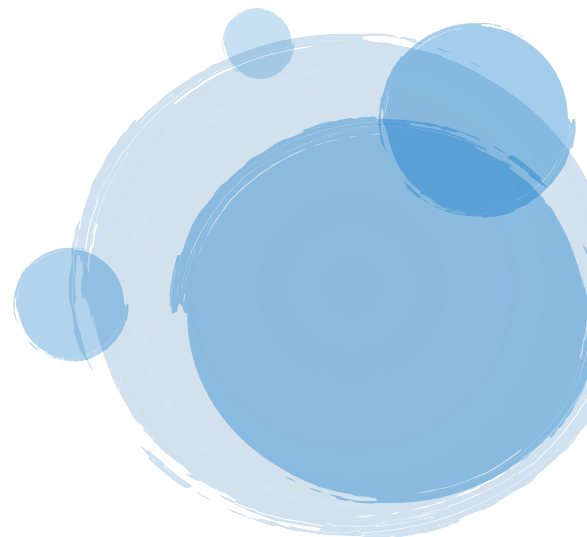
PRAVI MOŠKI

Pravi moški mora zgraditi hišo, spočeti sina in napisati knjigo.

s hišo je šlo lahko: pripeljali so jo jo na tovornjakih in jo sestavijo na našem vrtu

Sin: težja naloga kot spočeti ga je bilo vzgojiti v pravega moža, a mi je kar dobro uspelo; ponosen sem nanj

Knjiga: napisal sem nekaj o elektrotehniko, a to ne šteje. Mislil sem, da jaz pač nisem za to, pa četudi zardi tega ne bom pravi moški. Potem pa je ena sama pesem nekaj zbudila v meni. Ne vem, če bo knjiga, a zdaj pri skoraj sedemdesetih končno tudi pišem...

MOŠKI PRI 18

Pravijo mi: zdaj si postal moški.

Pa sem res?

O ja, ko se pogledam v ogledalo, sem zadovoljen.

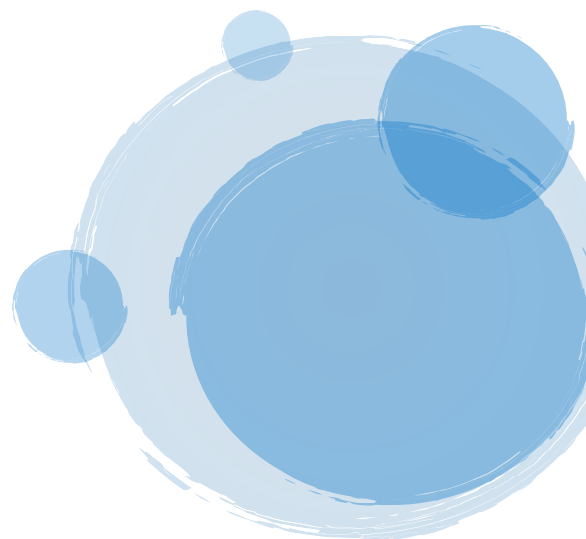
Ko pogledam na avto na dvorišču, sem zadovoljen.

Ko pogledam na parcelo, kjer je zakoličena moja bodoča hiša, sem zadovoljen.

Ampak, ali res vem že vse?

Ali znam že vse?

Zakaj sem potem nocoj spet sam?

SPREGLEDANJE

Stara baba ritasta
je po cesti šepala.
Joj, saj to je moja žena,
ki bila je vitka, dolgonoga kot nobena.

Mar sem takšen postal tudi jaz?

ZAKAJ RABIŠ MOTOR PRI PETDESETIH

Imaš avto, a avto imajo vsi.

Imaš hišo, a hišo imajo vsi.

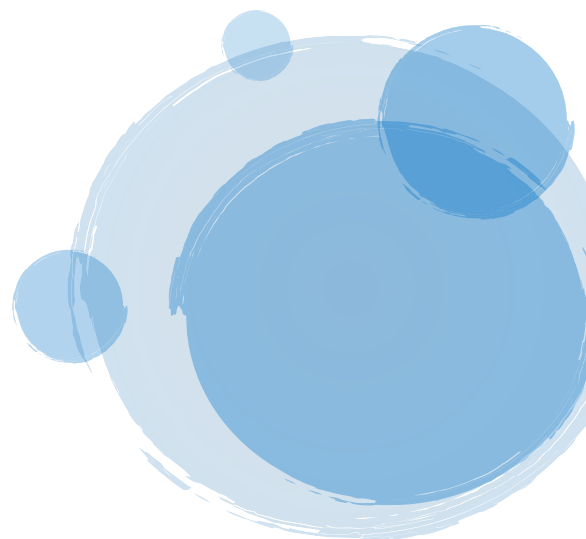
Imaš vikend, a vikend imajo vsi.

Vse sanje so se že uresničile.

Vse želje so se že uresničile.

Vse fantazije so se že uresničile.

Zato rabiš motor...

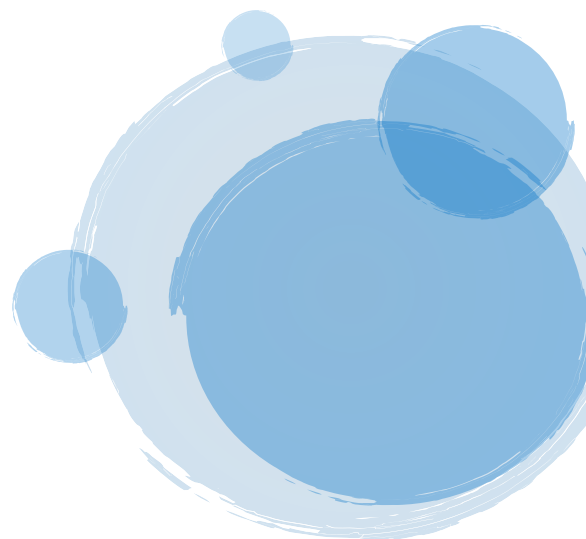
O STARANJU

Ali bom res enkrat tudi jaz
star in zguban v obraz?

Bodo tudi za mene
opore palice lesene?

Bodo tudi meni
popustili živci jekleni?

Ali bom kot kakšen stari ate
obut v ponošene copate
taval naokrog
in se spraševal, zakaj tako neusmiljen je ta Bog?

ZRELA LETA

Pravijo, da človek z leti postane modrejši,

Več ve, več zana,

Bolje presoja ljudi okrog sebe,

Bolj je strpen, bolj umirjen,

Le kdaj bom jaz dočakal ta leta?

